

Stanowisko Prezesa UKE w zakresie świadczenia bezpłatnej lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do sieci Internet przez jednostki samorządu terytorialnego (JST).

15 lutego 2011 r.

Budowa przez JST punktów dostępu tzw. hotspot i oferowanie przez nie bezpłatnej lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do sieci Internet, dla ogółu ludności zaczyna być w Polsce zjawiskiem powszechnym. Taka działalność zawsze będzie oddziaływać na lokalny rynek telekomunikacyjny. Oddziaływanie to w jednym przypadku może być pozytywne i przejawiać się między innymi zapewnieniem osobom wykluczonym cyfrowo możliwości korzystania z usługi dostępu do Internetu, czy też zwiększeniem zainteresowania technologiami informacyjno – komunikacyjnymi. Z drugiej strony taka działalność może jednak powodować stagnację lokalnego rynku telekomunikacyjnego oraz zakłócić rozwój konkurencji na tym rynku.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UKE pragnie przedstawić swoje stanowisko w zakresie planowanego przez JST podjęcia działalności w zakresie oferowania użytkownikom bezpłatnego lub za cenę niższą niż cena rynkowa dostępu do Internetu.

Definicje

W niniejszym stanowisku pod następującymi pojęciami należy rozumieć:

Hotspot – publiczny punkt dostępu umożliwiający dostęp do Internetu za pomocą sieci bezprzewodowej. Podstawowym elementem hotspotu jest AP (ang. Access Point) – punkt dostępu. Jest to urządzenie, najczęściej router, który świadczy usługi dostępowe do innej przewodowej sieci komputerowej, umożliwiając poprzez nią świadczenie określonych przez administratora usług np.: dostęp do zasobów sieci, udostępnianie połączenia internetowego lub usług opartych na technologii VoIP

Kiosk Internetowy/infomat/infokiosk – stacjonarne urządzenie pozwalające na dostęp do usług e-administracji lub Internetu, umieszczane w miejscach publicznych

PIAP – Publiczny Punkt Dostępu do Internetu – powszechnie dostępna wielofunkcyjna placówka teleinformatyczna wyposażona między innymi w stanowiska komputerowe z łączem internetowym, zlokalizowana np.: w gminnych domach kultury, szkołach, czy innych miejscach skupiających społeczność lokalne

Ustawa - ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675)

I. Cel bezpłatnego lub za cenę niższą niż cena rynkowa dostępu do Internetu

W ocenie Prezesa UKE celami świadczenia bezpłatnej lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu powinny być:

- likwidacja zjawiska tzw. wykluczenia cyfrowego;
- wzrost popytu na komercyjne usługi dostępu do sieci Internet;

- zapewnienie możliwości załatwiania spraw pomiędzy obywatelem czy podmiotem; gospodarczym a administracją drogą elektroniczną;
- stymulowanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do modernizacji infrastruktury;
- okazjonalny dostęp do Internetu dla użytkowników mobilnych (np. turyści);

II. Warunki podjęcia działalności w zakresie bezpłatnego lub za cenę niższą niż cena rynkowa dostępu Internetu

Podejmując decyzję o prowadzeniu działalności w zakresie telekomunikacji JST nie mogą nie uwzględniać sytuacji panującej na lokalnym rynku telekomunikacyjnym, muszą realizować projekty tak aby nie wpływały one negatywnie na rozwój równoprawnej i skutecznej konkurencji, np. poprzez wypieranie podmiotów komercyjnych działających lub planujących działalność na danym rynku. Oznacza to między innymi, iż JST zanim zdecydują się bezpośrednio świadczyć usługę dostępu do Internetu na lokalnym rynku telekomunikacyjnym powinny poszukiwać rozwiązań alternatywnych.

Działalność JST na lokalnym rynku telekomunikacyjnym musi sprzyjać efektywnemu inwestowaniu w infrastrukturę telekomunikacyjną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Modernizacja infrastruktury telekomunikacyjnej niezbędnej do świadczenia szerokopasmowych usług dostępu do Internetu, czy też budowa nowej, spełniającej wymagania dla nowoczesnych aplikacji internetowych, wymaga poniesienia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych wysokich kosztów. Dlatego działania, które zastępują mechanizmy wolnej konkurencji, tj. świadczenie przez JST usługi dostępu do Internetu na rzecz mieszkańców w zastępstwie przedsiębiorców telekomunikacyjnych, powinny być podejmowane jedynie w przypadkach, gdy przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie są zainteresowani budową infrastruktury i świadczeniem tych usług ze względu np. na ich nieopłacalność, ewentualnie wówczas gdy celem interwencji JST jest wsparcie określonych grup osób wykluczonych cyfrowo np. ze względu na niepełnosprawność lub sytuację ekonomiczną. Zanim JST podejmie się świadczenia bezpłatnej lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu, powinna skonsultować planowany projekt świadczenia bezpłatnej usługi dostępu do Internetu z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi oraz określić przyczyny, z powodu których mieszkańcy nie korzystają lub nie mogą korzystać z usług oferowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Ustawa umożliwiła podejmowanie szeregu działań, które JST mogą realizować zanim ostatecznie podejmą się świadczenia na rzecz mieszkańców bezpłatnej lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu. Przewidziana została między innymi możliwość udostępniania wybudowanej przez JST infrastruktury telekomunikacyjnej nawet za opłatę niższą niż koszt jej wytworzenia, czy też współfinansowania kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym. Powyższe jest możliwe w przypadku, gdy ze względu na warunki ekonomiczne żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może na danym obszarze prowadzić opłacalnej finansowo działalności telekomunikacyjnej.

Biorąc pod uwagę powyższe Prezes UKE oczekuje od JST, przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w niniejszym Stanowisku, podjęcia następujących działań:

- I. zidentyfikowania problemów z dostępem do sieci Internet wśród mieszkańców,
- II. przeprowadzenia konsultacji w zakresie projektów świadczenia bezpłatnej lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu

z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w celu weryfikacji, czy na danym rynku lokalnym istnieją rozwiązania alternatywne zmierzające do zapewnienia mieszkańcom dostępu do szerokopasmowej usługi dostępu do Internetu,

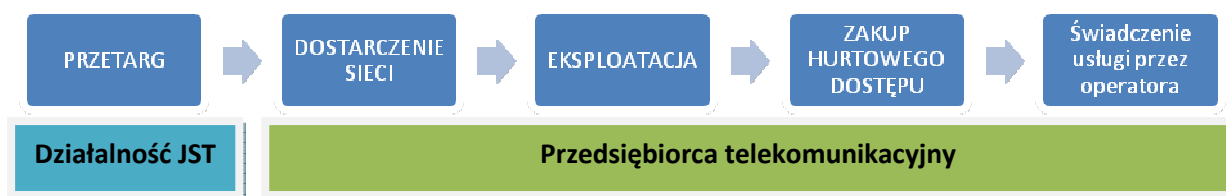
- III. przedłożenia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym propozycji polegającej na świadczeniu na wybudowanej przez JST infrastrukturze telekomunikacyjnej usługi dostępu do Internetu na rzecz mieszkańców na określonych warunkach, w tym oferty obejmującej w szczególności:
- a. współfinansowanie przez JST kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu świadczenia usługi dostępu do Internetu mieszkańcom, gdy ze względu na warunki ekonomiczne przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie mogą na danym obszarze prowadzić opłacalnej finansowo działalności telekomunikacyjnej,
  - b. powierzenie świadczenia tej usługi bezpłatnie lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa przedsiębiorcom telekomunikacyjnym.

Przeprowadzenie przez JST wyżej opisanych działań, będzie miało istotne znaczenie przy dokonywaniu przez Prezesa UKE oceny wniosków JST o wyrażenie zgody dla JST na świadczenie bezpłatnej lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu.

III. Rekomendowane modele w zakresie świadczenia usługi bezpłatnego lub za cenę niższą niż cena rynkowa dostępu do Internetu

1. ZAMAWIAJĄCY I DOSTAWCA

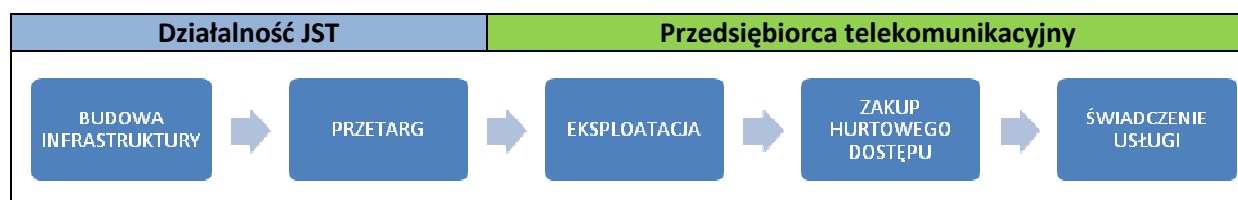
JST może zamówić świadczenie usług dostępu do sieci Internet poprzez wybór w konkurencyjnym przetargu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Przedsiębiorca telekomunikacyjny w oparciu o własną infrastrukturę świadczy usługę dostępu do sieci Internet bez pobierania opłat lub o obniżonych opłatach. Warunki świadczenia ww. usługi określone powinny być przez JST w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Rola JST w tym modelu ogranicza się jedynie do wyboru przedsiębiorcy. W całości wykorzystywana jest infrastruktura przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. W omawianym przypadku nie jest wymagany wpis do rejestru JST wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji oraz uzyskanie zgody, o której mowa w art. 7 Ustawy. W tym modelu nie powstanie też problem pomocy publicznej, o ile JST nie będzie nabywało usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych będących przedsiębiorcami.

2. OPERATOR INFRASTRUKTURY

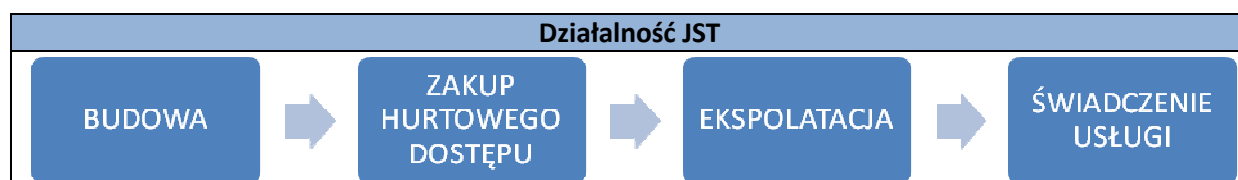
JST buduje infrastrukturę telekomunikacyjną w ramach własnej działalności. W konkurencyjnym przetargu infrastruktura telekomunikacyjna zostaje udostępniona przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, który będzie eksploatował sieć telekomunikacyjną, w celu dostarczenia bezpłatnej lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do sieci Internet (działalność tego

rodzaju może wyczerpywać aktywność operatora prowadzoną z wykorzystaniem tej infrastruktury, ale może być też taki wariant, w którym operator może prowadzić dowolną działalność z jej wykorzystaniem, ale w zamian za to ma obowiązek świadczenia dla niektórych grup wykluczonych cyfrowo usług darmowych lub o obniżonej opłacie). Rolą JST jest wybudowanie infrastruktury i przekazanie jej do użytkowania przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oraz określenie warunków świadczenia usługi dostępu do Internetu. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zarządza siecią i świadczy bezpłatną lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługę dostępu do Internetu. Udostępnienie infrastruktury wybudowanej ze środków publicznych, pomimo przeprowadzenia przetargu na wyłonienie jej operatora, może – w zależności od zakresu uprawnień i zobowiązań oraz zasad rozliczeń w umowie pomiędzy JST a wyłonionym operatorem - stanowić udzielenie pomocy publicznej temu operatorowi. Dopóki nie zostanie ustanowiony program pomocowy (np. w drodze rozporządzenia wykonawczego do Ustawy), to taka pomoc publiczna musi być poprzedzona indywidualną notyfikacją w Komisji UE, co z kolei wiąże się z koniecznością spełnienia warunków określonych w Wytycznych wspólnotowych. W takim przypadku wymagany jest jedynie wpis do rejestru JST wykonujących działalność w telekomunikacji w zakresie budowy infrastruktury telekomunikacyjnej. Jednocześnie JST nie jest zobowiązana do wystąpienia do Prezesa UKE o uzyskanie zgody, o której mowa w art. 7 Ustawy.

3. WŁASNA DZIAŁALNOŚĆ

JST buduje infrastrukturę telekomunikacyjną w ramach własnej działalności, a następnie eksploatuje sieć dla potrzeb własnych oraz świadczy bezpłatną lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługę dostępu do sieci Internet poprzez publiczne punkty dostępu do Internetu (np. nadajniki Wi-Fi zlokalizowanych na budynkach miejskich). W tym przypadku wymagany jest wpis do rejestru JST wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji oraz uzyskanie zgody od Prezesa UKE na świadczenie usługi bez pobierania opłat lub za cenę niższą niż cena rynkowa, o której mowa w art. 7 Ustawy. Świadczenie takich usług dla przedsiębiorców będących użytkownikami końcowymi lub też przysporzenie korzyści przedsiębiorcom świadczącym usługi drogą elektroniczną, do których zapewnia się dostęp poprzez publiczne punkty dostępu do Internetu, najczęściej będzie powodowało problem pomocy publicznej.

IV. Ograniczenia techniczne w świadczeniu usługi bezpłatnego dostępu do Internetu

Niezależnie od wybranego modelu działalności należy ograniczyć funkcjonalność oferowanej usługi w taki sposób, aby nie była ona substytutem usługi dostępnej u działających na rynku przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Bezpłatny Internet nie powinien zastępować komercyjnych usług oferowanych na rynku. Powinien on umożliwiać dostęp do podstawowych funkcjonalności sieci Internet. Wymóg ten nie dotyczy przypadków opisanych w pkt V poniżej.

W przypadku modeli 2 i 3 warunki ograniczające powinny być ustalone w umowie zawartej pomiędzy JST a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.

Wymaganiem przez Prezesa UKE warunkiem świadczenia bezpłatnej usługi dostępu do Internetu jest wprowadzenie następujących minimalnych ograniczeń:

1. Wysyłanie i odbieranie danych z maksymalną prędkością połączenia – nie więcej niż **256 kbit/s**;
2. czas jednorazowej sesji w ramach dostępu nieodpłatnego nie będzie dłuższy niż 60 minut, przy czym ograniczenie połączenia dotyczyć będzie:
  - a. urządzenia końcowego lub
  - b. użytkownika, jeżeli będzie on rejestrowany.
3. Miesięczny limit transferu danych – nie więcej niż **750 MB** dla użytkownika;
4. Przyznanie użytkownikowi lub urządzeniu końcowego indywidualnego kodu dostępu do sieci Internet w celu rozliczania ograniczeń.

Rejestracja nazw użytkowników i haseł dostępu

Rejestracja użytkowników musi umożliwiać jednoznaczne zidentyfikowanie użytkownika końcowego lub jego urządzenia końcowego w celu przyznania i rozliczania ww. ograniczeń. Weryfikacja użytkowników może odbywać się w szczególności poprzez:

- kod dostępu przesyłany w formie wiadomości tekstowej SMS (dla turystów i użytkowników mobilnych),
- rejestrację użytkownika (w urzędzie gminy, poprzez formularz itp.).

V. Szczególne przypadki odstępstw od ograniczeń w zakresie świadczenia bezpłatnej lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu

Indywidualna pomoc

Osoby zaliczane do grupy zagrożonych wykluczeniem cyfrowym wymagają kompleksowego wsparcia i stworzenia niezbędnych warunków do uczestnictwa w społeczeństwie informacyjnym. Możliwe to jest m.in. poprzez zapewnienie im odpowiedniego sprzętu komputerowego (w tym udogodnień dla osób niepełnosprawnych) oraz szkoleń. Jednym z elementów takiego wsparcia może być również zapewnienie im bezpłatnej usługi dostępu do Internetu. W takim przypadku JST powinna jednak najpierw zbadać przyczyny braku dostępu do sieci Internet przez te osoby. Dopiero gdy działania odnoszące się do kształcenia, udostępnienia odpowiednich urządzeń czy też współpracy z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi nie są wystarczające do budowania otoczenia sprzyjającego

zapewnieniu usług dostępu do Internetu, JST może realizować projekty bezpośrednio związane ze świadczeniem osobom zagrożonym wykluczeniem cyfrowym bezpłatnej lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu. Oferowanie przez JST bezpłatnej usługi dostępu do Internetu będzie dla tej grupy jedyną szansą na skorzystanie z niej i przyczyni się do ograniczenia zjawiska dalszej marginalizacji cyfrowej tych mieszkańców. Jednocześnie świadczenie takiej usługi dla ściśle określonej grupy może zapewniać nieskrępowany pod względem czasu dostęp do Internetu oraz gwarantować możliwość korzystania z zaawansowanych technologicznie aplikacji internetowych wymagających wyższych przepływności łączy.

Beneficjentami takiego działania mogą być m.in. osoby:

- długotrwale bezrobotne,
- niezatrudnione, korzystające ze świadczeń pomocy społecznej,
- niepełnosprawne,
- w wieku emerytalnym.

Dostęp powinien być przyznawany indywidualnie na proporcjonalnych, niedyskryminujących warunkach.

Pomoc socjalna

Odstąpienie od ograniczeń możliwe jest również w przypadku usługi przyznanej w ramach pomocy społecznej dla indywidualnego odbiorcy.

Hotspot w miejscu publicznym

Prezes UKE pozytywnie ocenia budowę przez JST hotspotów, z których można skorzystać tylko i wyłącznie w miejscach publicznych. Pod pojęciem miejsca publicznego Prezes UKE rozumie określony obszar dostępny dla ogółu ludności, w szczególności place miejskie, budynki użyteczności publicznej (urzędy, muzea, szkoły, dworce), place uniwersyteckie, aleje, parki. Prezes UKE wymaga od JST aby zasięg oddziaływania hotspotów w takich miejscach był ograniczony tylko do obszaru danego budynku, placu, parku lub ulicy.

Usługa ta nie zapewnia dostępu do Internetu w pełni porównywalnego do tego, jakim się cieszą abonenci przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ani pod względem funkcjonalności ani dostępności i zasięgu terytorialnego. Użytkownicy hotspotów mają dostęp do Internetu tylko w miejscach, w których zlokalizowano punkty dostępu. Nie mogą oni jednocześnie skorzystać z tej usługi w swoim miejscu zamieszkania. W celu skorzystania z usług internetowych muszą zatem udać się do wybranej lokalizacji.

Wymaga podkreślenia, że odstępstwa od ww. ograniczeń technicznych nie dotyczą sytuacji, w której mieszkańcy mogą skorzystać z bezpłatnej lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu w ich miejscu zamieszkania/zameldowania. Jest to podyktowane tym, iż w takim przypadku warunki świadczenia bezpłatnej lub za cenę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu na określonym obszarze są ustalane w decyzji Prezesa UKE (brany jest pod uwagę projekt JST oraz sytuacja na lokalnym rynku telekomunikacyjnym).

Kioski internetowe

Ograniczenia, o których mowa w niniejszym stanowisku nie dotyczą również tzw. kiosków internetowych oraz komputerów zlokalizowanych w PIAP.

Potrzeby własne jednostek publicznych

Ograniczeń nie stosuje się do jednostek własnych JST oraz podmiotów publicznych. Pod pojęciem podmiotu publicznego, zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 5 lutego 2009 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. Nr 169, poz. 1420, z późn. zm.) należy rozumieć:

- a) jednostkę sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych,
- b) inną, niż określona w lit. a, osobę prawną, utworzoną w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w lit. a, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot:
  - finansują ją w ponad 50 % lub
  - posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
  - sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub
  - mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,
- c) związki podmiotów, o których mowa w lit. a i b;

VI. Wymagane dokumenty jakie JST powinna przedstawić we wniosku o uzyskanie zgody Prezesa UKE na świadczenie bezpłatnej lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu

W uzasadnieniu do wniosku JST powinna, na ile jest to możliwe:

- 1) wskazać, czy zostały spełnione przesłanki z art. 3 ust. 2 i 3 Ustawy

W powyższym przepisie Ustawy określone zostały fundamentalne warunki, które muszą być przestrzegane przez samorządy m.in. w zakresie świadczenia usługi dostępu do sieci Internet użytkownikom końcowym. Warunki te stwarzają podstawowe gwarancje, że działalność samorządów nie zakłóci konkurencji w sektorze telekomunikacyjnym oraz nie ograniczy, lecz jeśli to możliwe - pobudzi prywatne inicjatywy inwestycyjne. W szczególności infrastruktura i sieci wybudowane lub nabyte przez samorządy poddane są regule „otwartej sieci”, co oznacza obowiązek umożliwienia współkorzystania z nich oraz dostępu do nich dla wszystkich zainteresowanych przedsiębiorców telekomunikacyjnych na równych i przejrzystych zasadach (jednakże ograniczenia w tym zakresie mogą wynikać z warunków przyznania dotacji ze środków unijnych lub z reguł udzielania pomocy publicznej). Zasady współpracy między JST a operatorem ustalane są w umowie, a w przypadku sporu – przez Prezesa UKE w drodze decyzji. Zasady te muszą tworzyć stronom warunki efektywnego inwestowania.

W związku z powyższym JST przedkładając wniosek powinna wziąć pod uwagę w odpowiednich rubrykach w szczególności następujące informacje:

- wyniki konsultacji w zakresie projektu świadczenia bezpłatnej lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa usługi dostępu do Internetu z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, przeprowadzone w celu weryfikacji, czy na danym rynku lokalnym istnieją rozwiązania alternatywne zmierzające do zapewnienia mieszkańcom dostępu do szerokopasmowej usługi dostępu do Internetu,
- stanowiska przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz JST w zakresie propozycji świadczenia na wybudowanej przez JST infrastrukturze telekomunikacyjnej usługi dostępu do Internetu na rzecz mieszkańców na określonych warunkach, w tym obejmujących w szczególności:
  - współfinansowanie przez JST kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu świadczenia usługi dostępu do Internetu mieszkańcom, gdy ze względu na warunki ekonomiczne przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie mogą na danym obszarze prowadzić opłacalnej finansowo działalności telekomunikacyjnej,
  - powierzenie świadczenia tej usługi bezpłatnie lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa przedsiębiorcom telekomunikacyjnym.
- uzasadnienie, że świadczona usługa nie będzie zakłócać konkurencji i tworzyć barier dla potencjalnych nowych dostawców usług;
- stopień pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, z podziałem na rodzaje tych sieci, w tym liczba przedsiębiorców telekomunikacyjnych działających na obszarze zainteresowanej jednostki samorządu terytorialnego oraz zakres terytorialny i usługowy ich działalności telekomunikacyjnej. Mogą to być dane z rozesyłanych ankiet do przedsiębiorców telekomunikacyjnych albo dane z innych dostępnych źródeł;
- potwierdzenie, czy będą one spełniały obowiązek „otwartości sieci” - umożliwienie współkorzystania z infrastruktury oraz dostępu do niej dla wszystkich zainteresowanych przedsiębiorców telekomunikacyjnych na równych i przejrzystych zasadach;
- potwierdzenie, czy warunki świadczenia usługi dostępu do Internetu przez JST są przejrzyste dla użytkowników. Przejrzystość oznacza, że potencjalny użytkownik będzie mógł w przystępny sposób zapoznać się z ofertą jednostki samorządu terytorialnego. Przede wszystkim zasady korzystania z dostępu do Internetu powinny być sformułowane w sposób jasny, niebudzący wątpliwości. Przepisy regulaminu świadczenia usługi dostępu do Internetu muszą być również zgodne z ustawą z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r., Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.). Jednocześnie określone prawa i obowiązki stron, jak również dane dotyczące jakości omawianej usługi, nie mogą wprowadzać w błąd potencjalnego użytkownika. JST powinna również wskazać dla kogo ww. usługa będzie przeznaczona. JST może także uzasadnić konieczność przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu i zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności usług telekomunikacyjnych, ich ceny i jakości oraz potrzebę pobudzania popytu na danym obszarze.

O ile będzie to wskazane i możliwe, JST uzasadniając wniosek powinna wziąć pod uwagę dodatkowe informacje, np. czy planowane jest wejście na lokalny rynek telekomunikacyjny innego podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne.

Art. 3 ust. 3 Ustawy potwierdza, że działalność JST w zakresie telekomunikacji wykonywana jest przy zastosowaniu przepisów o pomocy publicznej. Oznacza to, że w każdym projekcie, oprócz przestrzegania obowiązku niezakłócania równoprawnej i skutecznej konkurencji na rynkach

telekomunikacyjnych (art. 3 ust. 2 Ustawy), konieczne jest ustalenie czy projekt przewiduje udzielenie pomocy publicznej, a jeżeli tak to w jaki sposób spełnione są warunki dopuszczalności takiej pomocy.

2) wskazać, czy została spełniona przesłanka z art. 3 ust. 5 Ustawy

W tym zakresie należy załączyć uchwałę jednostki samorządu terytorialnego w sprawie wykonywania działalności telekomunikacyjnej.

3) wskazać, czy zostały spełnione przesłanki z art. 6 ust. 1 Ustawy

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Ustawy świadczenie usług przez JST na rzecz użytkowników końcowych, w szczególności bezpłatnej lub oferowanej po cenie niższej niż rynkowa usługi dostępu do Internetu, może mieć miejsce jeżeli nie jest zaspokojone zapotrzebowanie użytkowników końcowych w zakresie dostępu do usług telekomunikacyjnych. Działalność taka musi być proporcjonalna i niedyskryminująca, co oznacza że musi być odpowiednia do zidentyfikowanych lokalnych potrzeb i braku możliwości zaspokojenia ich przez rynek, a także że każde zróżnicowanie odbiorców w zakresie świadczonych usług musi być uzasadnione. Co do zasady nie będzie uzasadnione świadczenie przez JST dla wszystkich mieszkańców usługi bezpłatnej lub o cenie niższej niż rynkowa, jeżeli na danym obszarze co najmniej jeden operator oferuje lub planuje w najbliższym czasie oferowanie tego samego rodzaju przystępnych cenowo usług (ceny musiałyby być trzy lub czterokrotnie wyższe niż na obszarach o rozwiniętej konkurencji, by uzasadniona była tak szeroka interwencja JST). Natomiast niezależnie od liczby działających operatorów JST może zapewniać takie usługi grupom wykluczonym cyfrowo ze względu na niskie dochody lub niepełnosprawność, aczkolwiek warunki świadczenia takich usług za każdym razem będą indywidualnie badane i ustalane przez Prezesa UKE w decyzji wyrażającej zgodę na świadczenie przez JST usług na rynku detalicznym.

Wskazanych na wstępie ograniczeń nie stosuje się w przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych na potrzeby organów administracji publicznej, państwowych lub samorządowych jednostek organizacyjnych oraz innych podmiotów publicznych, a także w przypadku usług telekomunikacyjnych świadczonych wyłącznie w miejscach publicznych przez publicznie dostępne punkty dostępu do Internetu (art. 6 ust. 2 Ustawy).

W związku z powyższym JST uzasadniając wniosek powinna wziąć pod uwagę (za wyjątkiem usługi, o której mowa w art. 6 ust. 2 Ustawy) następujące informacje:

- czy występuje wykluczenie cyfrowe lub istnieje takie zagrożenie. Zjawisko wykluczenia cyfrowego oznacza w szczególności różnice w dostępie i korzystaniu z komputera i z Internetu pomiędzy osobami o różnym statusie społeczno-ekonomicznym lub określonymi obszarami. W szczególności dotyczy to mieszkańców terenów wiejskich i mało zurbanizowanych, gdzie koszt dostępu do Internetu jest wyższy, a liczba potencjalnych dostawców usług znacznie ograniczona;
- liczbę mieszkańców obszaru objętego wnioskiem. W tym celu jednostka samorządu terytorialnego może wykorzystać dane z Głównego Urzędu Statystycznego;
- przybliżony odsetek mieszkańców korzystających z usługi dostępu do sieci Internet;
- czy mieszkańcy są zainteresowani określoną usługą dostępu do Internetu świadczoną przez JST;
- czy warunki, na jakich są świadczone komercyjne usługi dostępu do sieci Internet na dzień złożenia wniosku pozwalają wszystkim mieszkańcom na korzystanie z usług internetowych;

- wszelkie inne informacje dotyczące sytuacji na lokalnym rynku usług, które mają być świadczone, jakie mogą mieć wpływ na decyzję Prezesa UKE (np. posiadane ekspertyzy i analizy ekonomiczne, prawne, techniczne, dotyczące działalności telekomunikacyjnej na danym rynku lokalnym, dane statystyczne, ankietowe i inne).